

Sygn. akt I.Ca 629/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Krzysztof Derda
Sędziowie:	SSO Cezary Olszewski (spr.) SSO Alicja Wiśniewska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 9 września 2015r., sygn. akt I C 190/15

1. Oddała apelację;
2. Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki J. K. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II – giej instancji).

SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Cezary Olszewski (spr.) SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt: I. Ca. 629/15

UZASADNIENIE

Powódka J. K. wystąpiła z pozwem przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 6.550,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty liczonymi od dnia 18 listopada 2014 roku do dnia zapłaty tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego. Nadto, domagała się również zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 19 grudnia 2014 r. w sprawie sygn. akt I.Nc 3864/14 przez Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w (...) uczyniono zadość żądaniu powódki w całości.

W przepisany terminie, pozwany (...) S. A. w W. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 9 września 2015 r. w sprawie o sygn. Akt: I. C. 190/15 Sąd Rejonowy w (...) I Wydział Cywilny zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.550,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.562,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1.234,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne:

W dniu 16 września 2014 roku stanowiący własność J. K. samochód marki T. (...) o nr rej. (...) został uszkodzony na skutek kolizji drogowej. Sprawca kolizji korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Po zgłoszeniu przez powoda szkody pozwanemu, ten po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego uznał co do zasady odpowiedzialność za zaistniałą szkodę i tytułem odszkodowania wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 5.724,45 zł. W toku procesu likwidacyjnego przez tydzień J. K. oczekiwała na dokonanie wyceny. Następnie kolejne 2 tygodnie oczekiwała na ustosunkowanie się zakładu ubezpieczeń do zgłoszonych przez siebie zarzutów. Dodatkowe oględziny uszkodzonego pojazdu miały miejsce 13 października 2014 r. Decyzja o przyznaniu odszkodowania w kwocie 5.724,45 złotych zapadła w dniu 27 października 2014 r.

W związku ze szkodą w dniu 17 września 2014 r. J. K. wynajęła pojazd zastępczy pierwotnie na okres 30 dni, a następnie przedłużyła go o kolejne 30 dni. Cena wynajmu pojazdu za dobę określona została na kwotę 130 zł. Okres wynajmu trwał 50 dni, tj. do dnia 12.11.2014 r., a ostateczny koszt wynajmu wyniósł 6.550,00 zł. Pojazd zastępczy J. K. wykorzystywała w życiu prywatnym oraz w wykonywanej pracy. Nie dysponowała w tym czasie innym wolnym pojazdem.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy uznał roszczenie powódki za zasadne w całości. Sąd I instancji zważył, że w myśl art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje – w granicach normalnego związku przyczynowego – straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Pozbawienie możliwości korzystania z przedmiotów majątkowych stanowi szczególny rodzaj szkody majątkowej (rzeczywistej), zwłaszcza wówczas, gdy przedmiot ten zaspokaja potrzeby, które mogą być zaspokojone zastępczo w drodze odpłatnego skorzystania z cudzej usługi lub najmu przedmiotu zastępczego. Szkada w razie utraty możliwości korzystania z pojazdu obejmuje koszt wynajęcia pojazdu równorzędnego. W konsekwencji uznał, iż poniesione przez poszkodowanego koszty najmu samochodu zastępczego (w związku z pozbawieniem poszkodowanego możliwości korzystania z własnego pojazdu, który uległ uszkodzeniu na skutek wypadku drogowego) pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem i jest szkodą w rozumieniu art. 361 k.c.).

Sąd Rejonowy uznał, iż okres za który poszkodowanemu przysługuje zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego należy uznać za czas rzeczywistej naprawy z uwzględnieniem elementów procesu likwidacji szkody. Okres ten trwa od dnia wynajęcia w związku ze szkodą do dnia naprawy i odbioru sprawnego pojazdu bez zbędnej zwłoki. Powódka wynajęła samochód zastępczy dzień po zaistniałej kolizji, zaś oddany został po południu tego samego dnia, gdy odebrała swój samochód z naprawy. Nie mając znajomości rynku wynajmu skorzystała z firmy poleconej przez agenta ubezpieczeniowego. Poważny stan zdrowia uniemożliwiał jej dokonywanie samodzielnych poszukiwań firm trudniących się wynajmem pojazdów zastępczych. Sąd Rejonowy zważył także, że czas przeprowadzania procesu likwidacyjnego trudno uznać za proces sprawny zważywszy na fakt, iż oczekiwanie na wycenę trwało tydzień, następne 2 tygodnie - oczekiwanie na ustosunkowanie się pozwanego do zastrzeżeń powódki. Zdaniem Sądu I instancji, rzeczywisty czas trwania naprawy pojazdu powódki nie wynikał z jej zawinionego działania, co skutkowałoby ewentualnym jego skróceniem.

W związku z powyższym za usprawiedliwione w całości uznał Sąd Rejonowy żądanie powódki dotyczące zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego, który trwał w okresie od dnia 17 września 2014 roku do dnia 12 listopada 2014 roku. Dodatkowo Sąd Rejonowy wskazał, że stawka stosowana za wynajem pojazdu zastępczego w wysokości 130 zł za dobę, nie zalicza się do zawyżonych.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z 6 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przed adwokata ustanowionego z urzędu (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 490 z późn. zm.). Na łączną sumę kosztów procesu w sprawie złożyły się: wynagrodzenie fachowego pełnomocnika powódki 1.200 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 34 zł, opłata sądowa uiszczona przez powoda – 328 zł).

Powyższy wyrok w zakresie kwoty 1.170,00 zł zaskarżył pozwany (...) S.A. w W., zarzucając Sądowi I instancji:

- 1) naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 361 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, że naprawienie szkody przez pozwanego powinno obejmować koszty związane z korzystaniem przez poszkodowaną z pojazdu zastępczego za okres 50 dni, mimo, iż za wydatek konieczny, będący normalnym następstwem działania powodującego szkodę, uznać należy wysokość kosztów najmu pojazdu zastępczego jedynie za okres co najwyżej 41 dni, na co wpływ miało też późne zgłoszenie przez powódkę dodatkowych oględzin pojazdu,
- 2) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów w sposób niewszerechny i sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności przebiegu naprawy przedmiotowego pojazdu, co skutkowało przyjęciem przez Sąd zawyżonego okresu jego naprawy, którego nie można uznać za okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę przyznanej w pkt I wyroku kwoty 6.550,00 zł na kwotę 5.380,00 zł i oddalenie powództwa w pozostałej części wraz ze zmianą dotyczącą kosztów postępowania przez Sądem I Instancji poprzez stosunkowe ich rozdzielenie według norm przepisanych oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, z uwzględnieniem wyodrębnionych kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w (...) do ponownego jej rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach II instancji.

W odpowiedzi na apelację, powódka J. K. wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, właściwie oceniając przy tym zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Z treści zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd I instancji wyprowadził właściwe ustalenia i wnioski, w oparciu o które prawidłowo zastosował normy prawa materialnego, zaś sposób procedowania w sprawie odpowiadał wymogom określonym w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego, tym samym Sąd II instancji w całej rozciągłości przyjmuje ustalenia i wnioski Sądu I instancji jako własne.

Zarzuty apelacji podważają zasadność oceny Sądu Rejonowego dotyczącą okresu refundacji przez stronę pozwaną najmu pojazdu zastępczego, który zdaniem skarżącego, winien wynieść 41 dni, tj. od dnia 17 września 2014 r. do dnia 3 listopada 2014 r. W tym kontekście, w apelacji pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 361 § 1 k.c. poprzez poczynienie błędnego ustalenia w zakresie istnienia normalnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem (zaniechaniem) sprawcy a poniesioną przez powódkę szkodą i w konsekwencji błędne ustalenie, iż okres najmu pojazdu zastępczego przekraczający 41 dni, jest normalnym następstwem powstałej

szkody. Podniósł, że po dokonaniu oględzin, pozwany w dniu 26 września 2014 r. przesłał kalkulację warsztatowi naprawiającemu pojazd powódki, zaś dodatkowe oględziny pojazdu zgłoszono dopiero w dniu 6 października 2014 r., a powinien to uczynić w dniu 1 października 2014 r.

W ocenie Sądu Odwoławczego, brak jest podstaw do uwzględnienia powyższego zarzutu. Poza sporem pozostaje fakt, że powódka przez okres od dnia 17 września 2014 r. do dnia 12 listopada 2014 r., tj. 50 dni korzystała z zastępczego pojazdu, a jej własny samochód w tym czasie znajdował się w warsztacie naprawczym. Zdaniem Sądu Okręgowego, nie można uznać, aby zgłoszenie przeprowadzenia dodatkowych oględzin było opóźnione. Przede wszystkim wskazać należy, że pozwany nie informował powódki, ani też warsztatu naprawczego o ostatecznym terminie do zgłoszenia zastrzeżeń do kalkulacji z dnia 26 września 2014 r. Nie sposób jest też pominąć, że zgłoszenie dodatkowych oględzin, które miało miejsce w dniu 06.10.2014 r., a więc po upływie 10 dni od dnia przesłania warsztatowi kalkulacji było porównywalne z czasookresem, w którym je wykonano (13.10.2014 r.), tj. po upływie 7 dni od dnia ich zgłoszenia. Trudno jest przy tym uznać, aby okres najmu pojazdu wydłużał się z przyczyn zależnych od poszkodowanej. Zauważyć bowiem należy, że naprawę uszkodzonego pojazdu zleciła warsztatowi naprawczemu, a więc podmiotowi, który zawodowo rozlicza się z firmami ubezpieczeniowymi.

W konsekwencji należy stwierdzić, że wydatek z tytułu najmu pojazdu zastępczego w zakresie ujętym w fakturze VAT, to jest za 50 dni, pozostaje w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę, a jednocześnie jest to wydatek konieczny i celowy. Nie budzi zaś wątpliwości, że treścią zobowiązania „przejętego” przez ubezpieczyciela w granicach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych jest kompensacja szkody wyrządzonej w majątku poszkodowanego, w rozmiarze określonym w art. 361 k.c. Tym samym zarzut naruszenia prawa materialnego jest chybiony, gdyż uzupełniające odszkodowanie zasądzone przez Sąd I instancji mieści się w zakresie odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela i nie przekracza wysokości poniesionej szkody.

Mając powyższe na uwadze orzeczono na podstawie art. 385 k.p.c., jak w sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., zaś ich wysokość ustalono w oparciu o § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461).